

gøre det, naar man dog erkender, at det vilde være en Fordel, selv om det kun blev en midlertidig Fordel. Det vil jo forstaa sig at sig selv, at naar man kommer til den store Retsreform, som ventelig ogsaa vil komme til at omfatte disse Sager, vil der muligvis blive givet ganske andre Regler. Selv om man imidlertid haaber i en nogenlunde nær Fremtid at faa denne Retsreform gennemført — den har jo for øvrigt staaet paa Dagsordenen lige siden Grundlovens Vedtagelse — kan jeg ikke deri se nogen Grund til ikke her at indføre noget, som man, om man end anser det for i og for sig mangelfuldt, dog erkender for — og det gør den ærede Justitsminister ogsaa — at være bedre end det, der her er foreslaaet. Man vil jo saa kun have at benytte det saa længe, indtil den store Retsreform sætter noget endnu bedre i Stedet. Jeg har derfor, som sagt, ikke kunnet søle mig overbevist — hvad jeg hellager — af de Grunde, som den ærede Justitsminister har anført mod i det mindste midlertidig, altsaa indtil vi faa den store Retsreform, at følge Reglerne for Sø- og Handelsretten ved disse Soretter. Men et andet er, naar den ærede Minister siger — og saaledes opattede jeg ham — at efter hans Mening vil Indvættelsen af saadan en Regel være en Hindring for, at Lovforslaget bliver gennemført og kommer ud som Lov. Det kan den ærede Justitsminister bedst selv bedømme, da det er ham, der har at afgøre, om han vil modtage Loven eller ikke med et saadant Indhold. Naar altsaa den ærede Minister siger, at sætter man det ind i Lovforslaget, vil det være en Hindring for Lovens Gennemførelse, er det fra aldeles kompetent Side, at man modtager denne Erklæring. Jeg ønsker ikke at forsøge paa at sætte noget ind i Loven, selv om jeg kunde, som vilde være en Hindring for dens Gennemførelse. For selv om man ikke opnaar at faa mundtlig Procedure, vil det, som Loven indeholder, sikkerlig være et Fremstridt, om end et mindre, end der efter min Mening allerede nu kunde gøres, og altsaa efter at den ærede Minister har erklæret, at det vil være en Hindring for Lovens Gennemførelse at sætte en saadan Regel, som jeg har anthydet, ind i Loven, er det en Selvfølge, at jeg for mit Bedkommende ikke kan være betænkt paa at lægge en saadan Hindring i Vejen for Loven.

Solk: For sag vidt som man vilde forlange, at samtlige Soretsmedlemmer skulde være i Besiddelse af den Intelligens, som jeg mener maag forudsættes, naar de skulle gennemgaa vidtløftige Retsakter og deltage i

Baakendelsen af Sagerne, saa mener jeg ganske vist, at det foreliggende Lovforslags Gennemførelse i Praxis vilde have nogen Bæmskeligbed. Thi nu er det jo blevet saaledes efter de foreliggende Vndringsforslag, at ikke en Gang den simpleste Sforflaring kan optages, uden at Retten skal sættes med 2 Soretsmedlemmer. Hvis jeg vilde se hen til et Amt, som jeg kender nøje, nemlig Frederiksborg Amt, saa er det jo bekendt, at der findes flere Jurisdiktioner, Frederiksbævt, Kronborg vestre Birk, Kronborg østre Birk og Hørsholm Birk, Jurisdiktioner, der alle grænse til Havet, og hvor der af og til forekommer Sforflaringer i Anledning af de der forefaldende Strandinger. Hvis man der skulde have til enhver Tid et Par Soretsmedlemmer med de Kvalifikationer, som jeg omtalte for, saa er det ganske sikkert, at Sagen vilde forvalde meget stor Bæmskeligbed, thi der vilde i Frederiksborg Amt næppe findes mere end to Steder, Frederiksbund og Helsingør, hvor Soretsmedlemmer, som dem, jeg omtalte, kunne antages at være hosatte. Men jeg skal erkende, at ved nærmere Overvejelse er jeg kommen til det Resultat, at Sagen dog ikke har saa stor Betæmskeligbed for mig, fordi jeg mener, at ved Sforflaringer, der væsentlig er det, som det drejer sig om, maa man kunne benytte en Del af den mere intelligente Jisterbefolkning. Hvis man ikke kunde det, saa vilde jeg ansø det for at være i høj Grad generende for de paagældende. Hvis man i Kronborg vestre Birk, naar der skulde afgives Sforflaring, skulde søge Soretsmedlemmerne i Helsingør, saa vilde det virkelig være at forurette de paagældende. Men jeg skal erkende, at ved Sforflaringer kan man meget godt faa fornøden Assistance af en intelligent Jister eller Lods, og de ville findes alle Steder i tilstrækkeligt Antal. Jeg skal altsaa for mit Bedkommende ikke have noget imod at støtte Lovforslaget, naaget jeg har haft nogen Betæmskeligbed ved det, jeg tror, det kan lade sig gøre.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Vndringsforslaget under Nr. 1 til § 1 af Udvalget:

§ 2det Stykke 3dje Linie udgaa Ordene: „eller Optagelse af en Sforflaring“.

vedtages uden Afstemning.